

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 кп 2/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Бата Цветковић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Милосав Ст. Васић – Буђа, адвокат из ..., у предмету заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној у предмету Прекршајног апелационог суда у Београду 19 Прж. бр. 14995/14, дана 21.10.2020. године, без испитног поступка, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача АА из

Образложење

Предлагач је дана 11.06.2020. године, поднео Прекршајном апелационом суду у Београду приговор ради убразања поступка, у предмету Прекршајног апелационог суда 19 Прж. бр. 14995/14.

Предлагач је дана 14.08.2020. године изјавио жалбу у овом предмету из разлога што Прекршајни апелациони суд није одлучио о приговору предлагача у року од 2 месеца (члана 14. Закона о заштити права на суђење у разумном року).

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Поступајући по жалби предлагача, без испитног поступка, у смислу одредаба чл. 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба недозвољена.

Наиме, неспорно је да Закон о заштити права на суђење у разумном року (члан 7. став 4.) прописује обавезу председника суда да о приговору одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора, као и да предлагач има право да поднесе жалбу у ситуацији када о његовом приговору није одлучено у року од два месеца (члан 14. став 1.). У таквој процесној ситуацији непосредно виши суд доноси одлуку о приговору подносиоца.

Међутим, у конкретном случају, Прекршајни апелациони суд, којем је и поднет приговор, донео је одбијајућу одлуку поводом истог, јер је у предмету Прекршајног

апелационог суда, ради чијег убрзања је приговор и поднет, поступак окончан доношењем другостепене одлуке – пресуде Прекршајног апелационог суда 19 Прж. бр. 14995/14 дана 07.08.2014. године.

Према стању у списима Прекршајног апелационог суда Р4П 3/20, у поступку заштите права на суђење у разумном року, поводом истог захтева, у истом предмету Прекршајног апелационог суда у Београду 19 Прж. бр. 14995/14, Врховни касациони суд је већ два пута одлучивао и то одлукама Р4к 3/2015 од 04.03.2015. године и Р4к 10/2015 од 28.05.2015. године.

Имајући у виду наведено као и да се, према одредби члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча, а да је у овом случају предмет решен (окончан доношењем пресуде Прекршајног апелационог суда 19 Прж. бр. 14995/14 од 07.08.2014. године), због чега се поступајућем суду, у смислу члана 11. наведеног закона не може наложити предузимање процесних радњи које би делотворно убрзале поступак, Врховни касациони суд налази да је жалба предлагача недозвољена, јер је престао правни интерес предлагача да овај суд одлучи о жалби, која је изјављена с позивом на одредбу члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је, на основу члана 17. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбацио жалбу доносећи одлуку као у диспозитиву.

Судија
Бата Цветковић, с. р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић